

ΚΕΦ. ΚΔ.

XXV. Οἱ δ' ὄνοι νοσοῦσι μάλιστα νόσον μίαν, ἣν καλοῦσι μηλίδα. Γίνεται δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν πρῶτον, καὶ
 ῥεῖ φλέγμα κατὰ τοὺς μυκτῆρας παχὺ καὶ πυρρόν· ἐὰν δὲ
 πρὸς τὸν πλεύμονα καταβῇ, ἀποκτείνει· τὰ δὲ περὶ τὴν
 5 κεφαλὴν πρῶτον οὐ θανάσιμα. Δυσριγότατον δ' ἐστὶ τῶν
 τριχωτῶν ζώων· διὸ καὶ περὶ τὸν Πόντον καὶ τὴν Σκυθικὴν
 οὐ γίνονται ὄνοι.

ΚΕΦ. ΚΕ.

XXVI. Οἱ δ' ἐλέφαντες κάμνουσι τοῖς φουσώδεσι νοσήμασιν· διὸ οὔτε τὸ ὑγρὸν περίττωμα προῖεσθαι δύνανται,
 10 οὔτε τὸ τῆς κοιλίας. Καὶ ἐὰν γῆν ἐσθίῃ, μαλακίζεται, ἐὰν
 μὴ συνεχῶς· εἰ δὲ συνεχῶς, οὐδὲν βλάπτεται. Καταπίνει δὲ
 καὶ λίθους ἐνίοτε. Ἀλίσκεται δὲ καὶ διαρροία· ὅταν δ' ἄλῳ,
 ἱατρεύουσιν ὕδωρ θερμὸν διδόντες πίνειν, καὶ τὸν χόρτον
 εἰς μέλι βάπτοντες διδῶσιν ἐσθίειν, καὶ ἵστησιν ἐκάτερον
 15 τούτων. Ὅταν δὲ κοπιάσῃ διὰ τὸ μὴ κοιμηθῆναι, ἀλλὶ τρι-
 βόμενοι καὶ ἐλαίῳ καὶ ὕδατι θερμῷ τοὺς ὤμους ὑγιάζονται.
 Καὶ ὅταν τοὺς ὤμους ἀλγῇ, ὕεια κρέα ὀπτήσαντες προσ-
 τιθέασι, καὶ βοηθεῖ αὐτοῖς. Ἐλαιὸν δ' οἱ μὲν πίνουσιν, οἱ δ'
 οὐ τῶν ἐλεφάντων· κὰν τύχῃ σιδήριόν τι ἐν τῷ σώματι
 20 ἐνόν, τὸ ἔλαιον ἐκβάλλει, ὅταν πίωνσιν, ὥς φασίν· τοῖς δὲ
 μὴ πίνουσιν, αἶνον ὀρύζης ἐψήσαντες ἐν ἐλαίῳ διδῶσιν. Περὶ
 μὲν οὖν τῶν τετραπόδων ζώων τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.